
Η ΣΤΟΛΗ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΤΟΝ ΜΠΑΤΣΟ.

Ως γνωστόν κάθε χρόνο υπάρχουν αμέτρητα βίαια περιστατικά με πρωταγωνιστές μπάτσους, είτε φοράνε τη στολή τους είτε όχι, και λίγα από αυτά φτάνουν στο φώς της δημοσιότητας. Οι καημένοι δημοσιογράφοι και αρχιμπάτσοι λοιπόν, πρέπει να αιτιολογήσουν ή να «διερευνήσουν», στο εσωτερικό τους, όλα αυτά τα περιστατικά, μέχρι να προβούν στο γνωστό συμπέρασμα ότι τελικά το όπλο είναι μαγικό ή απλά να ξεχαστεί το γεγονός. Τις τελευταίες μέρες όμως ο φόρτος εργασίας για

δημοσιογράφους και μπατσοεκπροσώπους έγινε βαρύς αφού σε μια εβδομάδα σημειώθηκαν αρκετά περιστατικά «αυθαιρεσίας» από αστυνομικούς. Το πρώτο όπλο (24/02) βγήκε στο προαύλιο της ΑΣΟΕΕ όταν μπάτσος εκτός υπηρεσίας πήγε να τραμπουκίσει έναν μικροπωλητή, μέχρι που έγινε αντιληπτός από αλληλέγγυα άτομα που ήταν κοντά, με κατάληξη το όργανο της τάξης και της ασφάλειας να *α μ ύ ν ε τ α ι* με ένα όπλο στο χέρι. Το δεύτερο όπλο (26/02) εμφανίστηκε μετά από τρακάρισμα στο Χολαργό, όπου ο αστυνομικός αντέδρασε στην στάση του άλλου οδηγού, και *α μ ύ ν θ η κ ε* πυροβολώντας δυο φορές το πορτ μπαγκαζ του, αφού όπως διατυμπανίζουν τα μίντια ο έτερος οδηγός έκανε όπισθεν με σκοπό να τον ξανατρακάρει. Παράλληλα στο λιμάνι της Χίου (26/02) οι άνδρες των ματ χρειάστηκε να *α μ υ ν θ ο ύ ν* ενώ έφευγαν από το νησί χρησιμοποιώντας μέρος του εξοπλισμού τους και όντας εκτός υπηρεσίας, ενάντια στο πλήθος που τους ξεπροβόδιζε. Για μας η τομή αυτών των τριών περιστατικών φανερώνει την *επιθετική* πολιτική του κράτους για να επιβληθεί.

Τα συμβάντα είναι χρονικά συμπυκνωμένα και καταδικάζονται ως δήθεν αστυνομικές αυθαιρεσίες. Όμως υπάρχει μια σειρά περιστατικών απειλής όπλου ή δολοφονίας, η οποία συνοδεύει την ύπαρξη της αστυνομίας. Όπως για παράδειγμα στις 09/09/2016 που δολοφονήθηκε ένας μετανάστης από τον γείτονα του μπάτσο, επειδή έβαζε δυνατά τη μουσική, στις 17/12/2017 που έγινε διπλή γυναικοκτονία και παιδοκτονία από τον αρχιφύλακα Ζαπαντιώτη, στις 12/03/2009 που έγινε δολοφονία μιας υπαλλήλου εν ώρα ληστείας καθώς αστυνομικός εκτός υπηρεσίας, πυροβόλησε με σκοπό να υπερασπιστεί το ταμείο του καταστήματος, καθώς και ένα σωρό άλλα όμοια γεγονότα, που αποδεικνύουν ότι αυτή η στάση των μπάτσων δεν είναι τυχαία. Δε μιλάμε για αστυνομικές αυθαιρεσίες αλλά για μια πρακτική που εδραιώνεται με σκοπό την επιβολή του φόβου και κατ' επέκταση, της κοινωνικής νομιμοποίησης της καταστολής. Η έννοια της αυθαιρεσίας χρησιμοποιείται για να δείξει δήθεν πως δεν υπάρχει εγγενές πρόβλημα του θεσμού της αστυνομίας, αλλά μόνο όταν αυτός παραστρατεί. Να ξεπλύνει δηλαδή τα περιστατικά κατάχρησης εξουσίας υπονοώντας πως αυτά είναι απλώς μια εξαίρεση. Ενώ για μας δεν χρειάζεται ένας μπάτσος να φτάσει μέχρι την δολοφονία για να φανεί ότι η ύπαρξη του είναι εμποτισμένη από την εξουσία που του έχει παραχωρήσει το κράτος, ούτε διαχωρίζουμε τα περιστατικά που γίνονται εκτός υπηρεσίας σε δημόσια θέα από την αστυνομική βία που ασκείται εντός υπηρεσίας, είτε στο δρόμο, είτε πίσω από κλειστές πόρτες. Αφού έτσι κι 'αλλιώς στη συνείδηση μας η συναναστροφή με έναν άντρα με όπλο, σημαίνει ότι μπορεί να σε τραμπουκίσει, να σε σαπίσει στο ξύλο, να σε βιάσει, ακόμα και να σε σκοτώσει.

Τα μιντια ως φερέφωνο του κράτους αναπαράγουν την αναγκαιότητα της ύπαρξης της αστυνομίας, για την υλοποίηση των σχεδίων του. Οι δημοσιογράφοι, θέτουν *σε κίνδυνο* τη ζωή τους πηγαίνοντας σε κάθε πορεία που οργανώνουν «οι κουκουλοφόροι», παίρνοντας συνεντεύξεις από τοξικοεξαρτημένα για να μας περιγράψουν «πως φτάσανε τόσο χαμηλά» και αλλά τέτοια. Βλέπουμε δηλαδή ότι υπάρχει προσπάθεια να κανονικοποιηθεί ο μπάτσος εκτός υπηρεσίας, ο οποίος αυθόρμητα θα αντιδράσει με ότι μέσο διαθέτει σε οτιδήποτε βάλει τον τέλειο μικρόκοσμο του. Μπάτσος εκτός υπηρεσίας γίνεται δηλαδή και ο ευυπόληπτος πολίτης που υπερασπίζεται το δόγμα νόμος και τάξη, το χωράφι του και γενικά τις αξίες που του προσδίδει το κράτος, επιτιθέμενος σε κάθε υποκείμενο που αντιδρά στη κανονικότητα. Είδαμε και συνεντεύξεις από ντόπιους νησιώτες, αγανακτισμένους με τα κέντρα κράτησης που θα μπουν εμπόδιο στην υποσχόμενη «ανάπτυξη» του νησιού, εξαιτίας των προσφυγικών ροών που τη βάλλουν. Από τη μια σκιαγραφείται ένας εσωτερικός εχθρός, ο εγκληματίας, η τρομοκράτισσα και άλλες τέτοιες αηδίες, από την άλλη κρίνεται αναγκαίο να ληφθούν κάποια μέτρα για την αντιμετώπιση του εξωτερικού εχθρού που περνά *λαθραία* τα ελληνικά σύνορα.

Η κανονικότητα δεν είναι πάρα μόνο μια βιτρίνα που επιβάλλεται και αναμένεται να διατηρηθεί. Μια βιτρίνα που περιορίζει την εξέλιξη ενός συνόλου, αφού του επιτρέπει να πορευτεί μόνο προς μια κατεύθυνση. Ευτυχώς εμείς έχουμε πέτρες και τις σπάμε. Σπάμε τις βιτρίνες της κανονικότητας και θα συνεχίσουμε μέχρι να σπείρουμε το χάος, μέχρι κάθε μπάτσος, κάθε αφεντικό, κάθε φιλήσυχος πολίτης να κρυφτεί στην τρύπα του.

**ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ,
ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΤΟΥΣ.**

**Η ΑΛΛΗΛΕΠΤΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΟΠΛΟ ΜΑΣ.**

**ΝΑ ΜΗΝ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ
ΘΑΝΑΤΟ.**

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

ΑΙΘΟΥΣΑ 11/ ΚΤΙΡΙΟ ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ.